

„Men han har jo ikke noget på!“

... Jeg er faldet i unåde hos MUFON ved at sige, at de er faret vild. Deres motto er den videnskabelige udforskning af ufoer, men man skal lede længe for at finde noget, som er videnskabeligt i denne organisation ...

Af Kim Møller Hansen

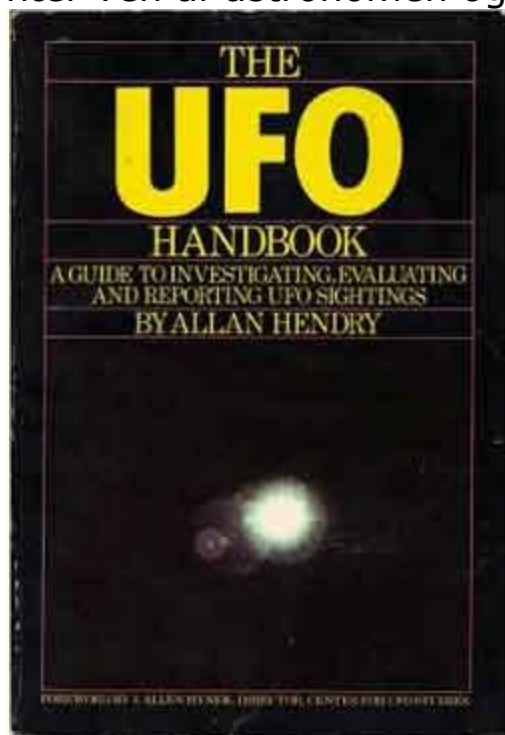
Ufohistorien er rig på markante og farverige personligheder. Nogle har på grund af deres spændende historier, karisma, veltalenhed og/eller konspiratoriske spekulationer opnået medietække og har gennem den kulørte presse, internationale ufokonferencer og nettet fået stor indflydelse på ufomytens udvikling i en rumskibstroende og konspirationstænkende retning.

Andre har på trods af deres nøgterne tilgang til ufomyten og forsøg på at udvikle og forbedre indsamling og analyser af ufooplevelser ikke fået den anerkendelse, de kunne fortjene. I det følgende er der fokus på to meget forskellige eksempler på dette:

- Allan Hendry satte standarden for den seriøse rapportoptagelse og efterforskning, men fik efter få år tilsyneladende nok af det amerikanske ufocirkus og har ikke siden officielt beskæftiget sig med ufomyten.
- James Patrick Carrion blev leder af MUFON og forsøgte at forny organisationen og få den til at leve op til egne højtbesungne videnskabelige idealer. Carrion endte med at komme i „bad standing“ i amerikanske ufokredse og har fået den tvivlsomme ære at udgive en opsigtsvækkende bog, som alle har valgt at ignorere.

Undgå fortidens fiaskoer og frustrationer

I 1979 udkom håndbogen [The UFO Handbook. A Guide to Investigating, Evaluating and Reporting UFO Sightings](#) skrevet af Allan Hendry, der på daværende tidspunkt var bachelor i astronomi og en nær ven af astronomen og tidligere konsulent for Project Blue Book, J. Allen Hynek.

Allan Hendry var i perioden 1976-1977 fuldtidsansat (indtil pengekassen var tom) hos den amerikanske ufoorganisation Center for UFO Studies (CUFOS) til at efterforske amerikanske uforapporter. Hendry undersøgte 1.307 meget forskellige ufooplevelser, hvoraf blot 113 forblev uopklarede.

Hendry kunne drage mange konklusioner på grundlag af sine analyser, bl.a. at vi som observatører let fejlfortolker kendte fænomener. Eksempelvis var det slående, at observatører, der med 100 procents sikkerhed havde set stjerner, fly, meteorer og reklamefly, fejlfortolkede disse fænomeners udseende så meget, at det næsten var umuligt at genfinde den oprindelige kilde til deres beskrivelser.

Hendrys håndbog og korte aktive periode som efterforsker i CUFOS var epokegørende og er blevet et forbillede for de mere seriøse ufoforeningers måde at registrere og undersøge ufooplevelser på. I Danmark er bogen [50 år med ufoer - erfaringer fra halvtreds års rapportarbejde](#) (SUFOI 2007) et af flere gode eksempler på denne tilgang til ufomyten.

I visse kredse blev Hendry upopulær. Han udtalte nemlig, at ufologien stod i stampe og var præget af naivitet og dårlig rapportoptagelse. Han fremkom også med den spådom, at hvis man ikke snart udviklede helt nye metoder til at analysere de mest gådefulde ufooplevelser og de menneskelige faktorer på, ville de kommende 30 års ufologiske arbejde blot blive en gentagelse af fortidens fiaskoer og frustrationer.

Spådommen er delvis gået i opfyldelse, især når man i dag betragter den amerikanske „ufoscene“, hvor den landsdækkende organisation MUFON (Mutual UFO Network) er altdominerende, men er gået helt i stå og ikke ser ud til at ville ændre på gamle vaner og verdensbillede.

Ingen selvransagelse i USA

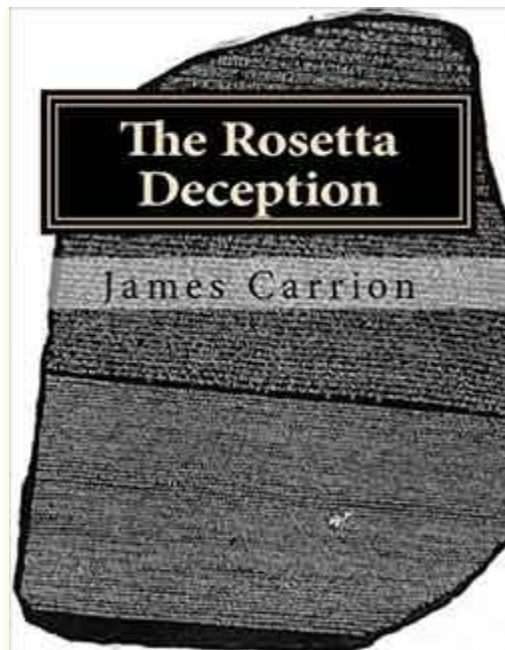
James Carrion er bosiddende i Herndon, Virginia, fhv. efterretningsanalytiker i den amerikanske hær og i dag freelanceskribent med fokus på Den Kolde Krig og efterretningsvirksomheders historie.

I november 2006 trådte John Schuessler tilbage som MUFON's øverste leder (International Director) og blev afløst af James Carrion.

I 2008 mødtes James Carrion, Jan Harzan, Chuck Modlin og John Schuessler med rigmanden og ufoentusiasten Robert Bigelow for at drøfte et samarbejde.

Senere indgik Carrion en aftale med Bigelow Aerospace, der gav MUFON økonomisk mulighed for at oprette en særlig task force - Star Team Impact Project (SIP) - der i løbet af 24 timer skulle kunne rykke ud til særligt vigtige ufohændelser, især dem med fysiske spor.

Interne stridigheder m.m. fik imidlertid James Carrion til at forlade MUFON i 2009. MUFON tåler ikke kritik og vil ikke reformeres, hvilket Carrion måtte sande som leder af MUFON og igen blev mindet om i 2015 under en meningsudveksling på Facebook. Se fx artiklen [MUFON Censors Their Former International Director?](#).

I forbindelse med udgivelsen af sin bog [The Rosetta Deception](#) (CreateSpace Independent Publishing Platform 2014) blev James Carrion den 20. juli 2014 interviewet af Gene Steinberg og Christopher O'Brien i radioprogrammet [The Paracast](#).

I radioudsendelsen, der varer 2½ time, udtaler Carrion bl.a.:

„... Da jeg gik ind i organisationen [MUFON], var jeg ligesom alle andre meget nysgerrig. Jeg ville vide, hvorfor dette emne stadig er et mysterium. Jo mere tid jeg brugte på emnet, og jo mere jeg efterforskede, og jo højere op jeg kom i organisationens hierarki, desto tydeligere blev det for mig, hvor meget selvbedrag der er involveret ...”

„I mange af de sager, som jeg selv undersøgte i min MUFON-tid, var der intet overnaturligt. Der var intet udenjordisk i mange af disse sager. Men derimod mærkelige mennesker, som fortalte mærkelige historier på et tvivlsomt grundlag, og som bare forsøgte at give deres bidrag til rygtemøllen ...”

„... Jeg mener, at der i organisationen findes personer, som virkelig er interesserede i at kende sandheden. Jeg tror, at der er mennesker i organisationen, der i høj grad er ægte troende, og som kasserer en stor del af de beviser, der foreligger ... Jeg er faldet i unåde hos MUFON ved at sige, at de er faret vild. Deres motto er den videnskabelige udforskning af ufoer, men man skal lede længe for at finde noget, som er videnskabeligt i denne organisation ... Det afspejler sig i de udsendelser, som de deltager i på *Discovery Channel*. Det er næsten pinligt at se MUFON nedværdige sig selv til at gentage myter, vandrehistorier og uhyrlige påstande og ikke alene holde sig til det, som de burde, nemlig ren videnskab.”

Spøgelsesrakterne - det store efterretningsbedrag?

I 2014 udgav James Carrion for egen regning bogen *The Rosetta Deception*, som fokuserer på efterkrigsperioden 1946-47, hvor Den Kolde Krig tog form, og hvor der i Skandinavien mellem maj og december 1946 blev registreret omkring 2.000 oplevelser af såkaldte spøgelsesrakter.

De mange tilsyneladende mystiske oplevelser skyldtes sandsynligvis et miks af koldkrigsnervøsitet og misidentifikation af naturlige fænomener som fx meteoror.

At der i betegnelsen for fænomenet indgår ordet „raket“, skyldes de observatører, der har beskrevet fænomenet som raketlignende.

I 1946-47 var det en nærliggende tanke, at der kunne være tale om V1 bomber (verdens første krydsermissil) og V2 raketter (verdens første langtrækkende, ballistiske missil), som blev prøvefløjet fra den tidligere nazistiske raketbase i Peenemünde, der ved afslutningen af Anden Verdenskrig blev en del af den sovjetiskbesatte del af Tyskland.

Luftfoto taget fra den danske DC-3'er (OY-BPB) af raketmuseumsområdet i Peenemünde, som det ser ud i dag. Læs mere om det seværdige museum i artiklen „[Historisk tur til raketmuseum](#)“.

Foto: Kim Møller Hansen

I bogen *The Rosetta Deception* forsøger Carrion vha. utallige offentligt tilgængelige kilder at dokumentere, at spøgelsesraketbølgen var et produkt af et strategisk bedrageri iværksat af efterretningsfolk i USA og Storbritannien (en persongruppe samlet kaldet Rosetta) i samarbejde med toneangivende aviser herunder *The New York Times*. Hovedformålet med bedrageriet var at bryde den diplomatiske kode i Sovjetunionens kommunikation med spioner i USA.

Carrions bog er blevet mødt med total tavshed i ufokredse - det er ikke lykkedes mig at finde en eneste anmeldelse af bogen - måske fordi Carrion fremlægger data, som ikke styrker troen på, at spøgelsesrakterne var en ikke-jordisk forløber for Kenneth Arnolds skelsættende oplevelse den 24. juni 1947. Blandt rumskibstroende er der nemlig mange, som mener, at menneskehedens opfindelse af atomvåben og brug af dem i august 1945 fik rumvæsner til at besøge Jorden for at overvåge vores aktiviteter og om nødvendigt gribe ind for at forhindre atomkatastrofen i at brede sig til resten af universet - og at spøgelsesrakterne var de første besøg udefra.

Trods den meget begrænsede salgssucces med *The Rosetta Deception* er Carrion fortsat med at samle dokumentation for sin teori, hvilket har resulteret i en ny udgave, der har fået titlen *Anachronism*. Manuskriptet er på 253 sider og kan downloades [gratis](#).

Anachronism kræver tålmodighed af sin læser, dels fordi Carrion bruger mange kilder, dels fordi han meget detaljeret redegør for alle elementer og timingen i det meget komplicerede Rosetta-bedrag. Det vil blive for omfattende at gå i detaljer her med bogens indhold og bedrageriets mange aspekter, og det ville alligevel heller ikke yde Carrions arbejde fuld retfærdighed.

Jeg vil anbefale alle, der interesserer sig for spøgelsesraketmysteriet og ufomytens fødsel under Den Kolde Krig, at læse *Anachronism*.

Hvis Carrion virkelig har tolket sit kildemateriale rigtigt, fremlægger *Anachronism* en helt ny version af spøgelsesraketmysteriet, og en del af ufomytens historie skal omskrives.

Under alle omstændigheder fortjener bogen at blive læst og kommenteret af personer, som har adgang til et stort kildemateriale om spøgelsesrakterne og samtidig har viden om dette koldkrigsfænomen, heriblandt dygtige folk i [UFO-Sverige](#) og [AFU](#) (Archives For the Unexplained). Som det er UFO-Mails læsere bekendt, har netop folk tilknyttet UFO-Sverige og AFU igennem årene brugt mange ressourcer på at efterforske rygter om [nedstyrkede spøgelsesrakter](#) i Sverige og har i 2015 produceret en [dokumentarfilm](#) om jagten på vragrester.

Rosetta-bedraget

I 1946 forsøgte kloden at komme sig efter en verdenskrig med millioner af døde og opfindelsen af atomvåben. En ny fare truede imidlertid den nyvundne fred: Den Kolde Krig mellem de to tidligere allierede USA og Sovjetunionen. De to supermagter tvang store dele af verden til at tage parti og indgå i enten en kapitalistisk eller en kommunistisk blok, der kunne holde hinanden i skak ved truslen om at bruge masseødelæggelsesvåben.

Den amerikanske efterretningstjeneste vidste i 1946, at mange sovjetiske spioner havde infiltreret det amerikanske samfund, og at de kommunikerede flittigt i kodesprog via diplomatiske kanaler med Moskva om både amerikanske militærhemmeligheder og det politiske liv i USA. I dette højspændte klima blev Rosetta-gruppen skabt.

Højt placerede efterretningsfolk i USA og Storbritannien iværksatte et storstilet efterretningsprojekt, der så at sige skulle aflure, hvad den sovjetiske diktator Josef Stalin (1878-1953) tænkte. Hvis Rosetta kunne bryde de sovjetiske spioners kode, ville det være en lige så stor præstation, som da briterne under Anden Verdenskrig brød Nazitysklands Enigma-kode, og amerikanerne brød japanernes Purple Cipher.

Rosetta plantede ved hjælp af en samarbejdsvillig og toneangivende avispresse en lang række historier Jorden rundt. Avisartiklerne var konstruerede historier om helt nye masseødelæggelsesvåben, der var meget farligere end de to atombomber, som i august 1945 havde sat punktum for Anden Verdenskrig.

De opdigtede historier indeholdt ikke detaljer om våbnene, men rummede hentydninger til nye opfindelser og nævnte (opdigtede) navne på forskerne bag. Historierne blev publiceret vidt og bredt i amerikansk presse og flittigt kommunikeret af sovjetiske spioner via diplomatiske linjer hjem til Moskva, hvor Stalin formentlig blev foruroliget over udsigten til at stå over for et amerikansk supervåben.

De fabrikerede historier indeholdt særegne person- og stednavne, hvilket skulle gøre det nemmere for Rosettas kodebrydere at knække den sovjetiske kode.

De sovjetiske spioners kommunikation med Moskva blev rødglødende under fredsforhandlingerne i Paris (29. juli-15. oktober 1946), hvor USA, Storbritannien, Frankrig og Sovjetunionen forhandlede Tysklands krigsskadeserstatninger og nye landegrænser for bl.a. Italien, Rumænien, Ungarn, Bulgarien og Finland. Samtidig med, at de svære fredsforhandlinger foregik i Paris, gjorde spøgelsesraketterne luftrummet usikkert over Skandinavien og skabte avisoverskrifter.

Det lykkedes Rosetta gennem plantede pressehistorier at skabe det indtryk i offentligheden, at spøgelsesraketterne kunne være sovjetiske prøveaffyringer af V1- og V2-raketter. Historierne beskrev, hvordan raketterne fx kunne skifte retning, hvilket tydede på en væsentlig videreudvikling af tyskernes raketvåben.

Historierne skulle skabe bekymring i Moskva. Stalin vidste godt, at disse nye vidundervåben ikke var udviklet af Sovjetunionen, så de måtte være amerikanernes eller briternes værk, dvs. en ny trussel tæt på Moskva.

På et tidspunkt ophørte svensk presse med at berette om spøgelsesraketterne for ikke at give den formodede afsender (Sovjetunionen) informationer om raketternes flyvemønstre og rækkevidde, men i USA var der ingen censur på dette område, bl.a. *The New York Times* holdt liv i historierne om spøgelsesraketterne og de mange spekulationer omkring fænomenet.

Sovjetunionens diplomatiske kommunikation var omfattende, men umulig for amerikanerne at bryde. En „tilfældig“ strejke blandt telegrafarbejdere på oversøiske linjer anvendt af Sovjetunionen tvang stormagten til at bruge andre telegrafiske kommunikationskanaler, som amerikanerne lettere kunne kontrollere. Nu havde Rosetta fuld kontrol over den sovjetiske informationsstrøm skabt af fredsforhandlingerne i Paris, de plantede historier om spøgelsesraketterne og rygterne om supervåben, så

kodebryderne kunne i ro og mag studere de mange krypterede meddelelser og få større indsigt i det anvendte kodesprog. Rosetta havde fuldført missionen.

De amerikanske deltagere i Rosetta-bedraget inkluderede blandt andre general Hoyt S. Vandenberg og admiral Roscoe H. Hillenkoetter, begge kommende ledere af CIA; general Omar N. Bradley fra Joint Chiefs of Staff og oberst Carter W. Clarke fra Army Security Agency.

SECRET WEAPON HELD AS AWESOME AS ATOM

CINCINNATI, June 14 (AP)—“As awesome in its effects as the atomic bomb,” said biophysicist James M. Snodgrass today in referring to a secret Anglo-American war weapon that he aided in developing.

Mr. Snodgrass, 39-year-old chief engineer of the motion picture division of the Dayton-Acme Company, Cincinnati consultant engineering firm, was reluctant to discuss the weapon but persistent news men in an interview extracted this additional information:

1. It is not connected in any way with the atomic bomb.

2. It is not a biological warfare weapon.

3. Development of the weapon, started during the war, was not completed until after hostilities were ended.

4. The weapon was conceived by the British and although United States naval officers were not enthusiastic, the British pressed the project, first on an obscure Pacific island and later in New Zealand.

Existence of the new weapon was disclosed when Prof. T. D. J. Leech of New Zealand was mentioned in the birthday honors list of King George VI in London. Professor Leech was quoted as saying he had received the honor for his work in connection with a secret weapon that was an effective alternate to the atomic bomb.

The New York Times

Published: June 15, 1947

Copyright © The New York Times

Blandt de mindre kendte medlemmer kan nævnes admiral Henry Kent Hewitt, som stod i spidsen for den tophemmelige enhed Beach Jumpers under Anden Verdenskrig, samt general Clayton L. Bissell, general Stephen J. Chamberlin, general George C. McDonald og Kaptajn Henri H. Smith-Hutton - alle medlemmer af Joint Security Control.

Kilder:

- [Bigelow's Aerospace and Saucer Emporium](#)
- Jack Brewer: [The Greys Have Been Framed - Exploitation in the UFO Community](#), CreateSpace Independent Publishing Platform 2015
- Joel Carpenter: [Guided Missiles and UFOs - A Tangle of Fear - 1937-53](#)
- Allan Hendry: [The UFO Handbook - A Guide to Investigating, Evaluating and Reporting UFO Sightings](#), Doubleday 1979
- James Carrion: [Anachronism](#), 23.3.2016
- James Carrion to Podcasters: [Deception Inherent to Ufology; Don't Focus on the Signal, Focus on the Noise](#)
- James Carrions [blog](#)
- Kim Møller Hansen: [Project Saucer - Da ufomyten blev skabt](#), SUFOI 2015
- [MUFON Censors Their Former International Director?](#)
- [The Smoking Gun of the Rosetta Deception](#)
- [Spøgelsesraketterne - UFOer over Norden i 1946](#), SUFOI 1986
- [What Caused the Failure of the BAASS - MUFON SIP Program?](#)
- [The Paracast](#), 20. juli 2014

Læs ufo-beretninger på **www.ufo.dk**

Seneste indberetninger til SUFOI om ufo-oplevelser kan ses på www.ufo.dk under *Observationer*.